

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீராமாய

90. இறைபணி நிற்றல்

(ஆசிரியவிருத்தம்)

* பண்: காந்தாரபஞ்சமம் (கேதாரகௌளம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

* பரவும் பரிசொன் றறியேனான்—என்னும் தேவாரப் பண்.

Devaram

திருவையாறு (Sundarar)

பரவும் பரிசொன் றறியேன்நான்

பண்டே உம்மைப் பயிலாதேன்

இரவும் பகலும் நினைந்தாலும்

எய்த நினைய மாட்டேன்நான்

கரவில் அருவி கழுகுண்ணத்

தெங்கங் குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை

அரவந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத்

தையா றுடைய அடிகேளோ !

சுவாமிகள் , சேரமான் பெருமாள் நாயனாருடன் மலை நாட்டுக்குச் செல்லும் பொழுது , திருக்கண்டியூர் வணங்கி வெளியே வரும் பொழுது திருவையாறு எதிர்நோன்ற , சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அங்குச் சென்று இறைவரைப் பணிய வேண்டுமென்று கூறுதலும் ஓடம் முதலியவை செல்லாதபடி காவிரியில் பெருவெள்ளம் சென்றதைக் கண்டு பாடியருளியது இத்திருப்பதிகம் . ஒவ்வொரு பாடல் இறுதியிலும் , ` ஐயாறுடைய அடிகேளோ ` என்று அழைத்துப் பாடியிருத்தல் காணலாம் .

குறிப்பு : இத் திருப்பதிகம் நுதலிய பொருள் , இதன் வரலாற்றானே விளங்கும் .

Ramana Sannidhi Murai

967. சென்ற சென்ற திசையெல்லாம்
செல்வா உனது திருப்புகழ்கேட்டு
உன்தன் அடிக்கே ஒப்படைத்தேன்
உடலும் பொருளும் உயிரும்எலாம்
குன்றம் அனைய குணக்கடலே
குலவு நிலைஎன் கூறென்றேன்
நின்ற நிலைக்கே நில்என்றான்
நீத ரமண நெடியோனே. 1
968. இடந்தும் பறந்தும் என் துணையும்
இறையோர் இருவர்க்கு எய்தரியாய்
நடந்து நடந்து பல்கதிக் கே
நலிந்தேன் அந்தோ உயிர்ஞானம்
கடந்த பொருளாம் கழலுக்கே
கலக்கும் உபாயம் கழறுஎன்றேன்
கிடந்த படிக்கே கிடஎன்றான்
கேழம ரமணக் கேவலனே. 2
969. வலுத்துப் போய வினையால்பல்
வகையாம் பிறப்பிற் சென்றுசென்றிங்கு
அலுத்துப் போனேன் அம்மானே
அடையு நெறியென் அறைகென்றேன்
சிலுத்தல் உவத்தல் செய்யாயாய்ச்
சிந்தை ஒன்றி இறைவன்அருள்
செலுத்தும் படிக்கே செல்கென்றான்
கேழம ரமணச் சின்மயனே. 3
970. படத்தில் படரும் படம்போலப்
படர்ந்தேன் அந்தப் படம்படரும்
படத்திற்கு ஒப்பாப் படர்ச்சிஅறும்
பரிசேது எனக்குப் பகர்கென்றேன்
குடத்துத் தீபம் குலைவற்றுக்
குலவு மாறவ் இறைவன்அருள்
நடத்தும் படிக்கே நடக்கென்றான்
ஞான ரமண நாயகனே. 4
971. மயக்குந் தீய வல்வினையை
மாயச் செகுக்கு நல்வினைமேல்
பயக்கும் பரிசேது எங்கள்பரம்
பரனே எனக்குப் பகர்கென்றேன்
நயக்கும் கயக்கும் நலிவின்றி
நடுவே நின்றுஅவ் இறைவன்அருள்

- இயக்கும் படிக்கே இயங்கென்றான்
எந்தை ரமண இனியோனே. 5
972. ஆக்கும் தொழிலும் அளித்துஅழிக்கும்
தொழிலும் அவற்றோடு ஏனையவும்
ஊக்கு முதலாம் உரவோனே
உய்யும் உபாயம் உரைக்கென்றேன்
வாக்கு(ம்) மனமும் அறிந்துஉள்ளே
மலர்மேல் உறையும் இறைவன்அருள்
போக்கும் படிக்கே போகென்றான்
போத ரமணப் புண்ணியனே. 6
973. மீட்டு மீட்டும் வெம்பிறப்பில்
வீழ்த்தி எனது நல்லுயிரை
வாட்டும் பழைய வல்வினையை
மாய்க்கும் பரிசென் வழங்கென்றேன்
நாட்டும் பண்டை நன்னெறிதான்
ஞான நந்த நாதன்அருள்
கூட்டும் படிக்கே கூடென்றான்
கோல ரமண குருமணியே. 7
974. பெய்யும் கருணைப் பெருமுகிலே
பிறவிப் பெருநீர்க் கரையேறி
உய்யும் படிக்குஓர் உபாயம்எனக்கு
உள்ள படிக்கே உரைக்கென்றேன்
மெய்யும் பொய்யும் விழையாதே
வெருதே நடுநின்று இறைவன்அருள்
செய்யும் படிக்கே செய்கென்றான்
கேடிம ரமணச் சின்மயனே. 8
975. பார்க்கும் எல்லாப் படிவமுநின்
படிவ மாயும் பண்ணவர்க்கும்
யார்க்கும் அறிதற்கு அரியோனே
எனக்கோர் உறுதி இசைக்கென்றேன்
ஈர்க்கும் பிறவிக் கடல் முழ்காது
ஏறற்கு உபாயம் இறைவன்அருள்
சேர்க்கும் படிக்கே சேர்கென்றான்
கேடிம ரமணச் சின்மயனே. 9
976. வருந்தி மலர்த்தாள் வழிபட்ட
வாத ஓரர்க்கு அறமுரைப்பான்
குருந்த மரத்தின் குளிர்நீழல்
குலவி இருந்த குருமணியே
பொருந்த விளங்கும் ஆன்மாநு
பூதி எனக்குப் புகல்என்றேன்
இருந்த படிக்கே இருவென்றான்
எந்தை ரமண இறையோனே. 10